

Ο προδότης και ο ήρωας στα αλβανικά βουνά

ΕΘΝΙΚΕΣ ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΔΥΤΙΚΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Το τελευταίο δίμηνο με αφορμή τις εκλογές, όχι εδώ στη "γενέτειρα της δημοκρατίας", αλλά τις δημοτικές στη βόρεια γείτονα των δυτικών βαλκανίων, ένας εθνικός ήρωας γεννιέται για τους απανταχού Έλληνες πατριώτες και εθνικιστές. Ο υποψήφιος δήμαρχός της Χιμάρας, Διονύσιος Αλφρέδος Μπελέρι, δύο μέρες πριν τις δημοτικές εκλογές συλλαμβάνεται στις δύο τα ξημερώματα στο μαγαζί που διατηρεί στο λιμάνι της πόλης από άνδρες της αλβανικής αστυνομίας. Η κατηγορία; Απόπειρα εξαγοράς ψήφων. Έκτοτε παραμένει προφυλακισμένος στις φυλακές των Τιράνων χωρίς να μπορεί να ορκιστεί δήμαρχος παρότι στις εκλογές της 14^{ης} Μάη κέρδισε τον αντίπαλο του Γκόργκι Γκόρο, που τον είχε στηριξει το Σοσιαλιστικό κόμμα του πρωθυπουργού Έντι Ράμα.

Business στην Αλβανική Ριβιέρα και δουλειές για τα κράτη

Και εδώ χρειάζεται μια πρώτη επισήμανση και αναφορά στον εθνικό προδότη Γκόρο, με τρεις θητείες στη θέση του δημάρχου. Γιατί όπου κατασκευάζονται ήρωες καιροφυλακτούν και οι προδότες. Αντιγράφουμε από το περιοδικό Barricada Antifa (τεύχος 49, εθνική πολιτική με φόντο την αλβανική Ριβιέρα): "...στις 14 Ιούλη του 2017 το υπ. Εσωτερικών αφαίρεσε την ελληνική ιθαγένεια από τον δήμαρχο Χιμάρας Γιώργο Γκόρο. Ακολούθησε μπαράζ δημοσιευμάτων για την μαύρη λίστα που έχει εκπονήσει το υπουργείο και για άλλους αξιωματούχους του αλβανικού κράτους που έχουν διπλή υπηκοότητα (αλβανική και ελληνική), και κινδυνεύουν με τις ίδιες κυρώσεις από το ελληνικό κράτος. Η βασική κατηγορία είχε να κάνει με ανθελληνική συμπεριφορά του δημάρχου και βασίστηκε στις διατάξεις του κώδικα ιθαγένειας... Τον τελευταίο χρόνο, το ελληνικό κράτος έχει αναδείξει σαν μείζον ζήτημα τις πολιτικές του αλβανικού κράτους σε βάρος της "ελληνικής μειονότητας" κυρίως όσον αφορά τις κατεδαφίσεις

κάποιων σπιτιών στην αλβανική παράκτια ζώνη από τη Χιμάρα μέχρι τους Αγίους Σαράντα. Πώς όμως να στοιχειοθετηθεί σαν εθνικό ζήτημα, όταν ο δήμαρχος είναι Έλληνας υπήκοος μαζί με σχεδόν ολόκληρο το δημοτικό συμβούλιο, και ψηφίζει υπέρ των κατεδαφίσεων... με αυτόν τον τρόπο, ένα κοινωνικό ζήτημα, η τουριστική ανάπτυξη αυτής της ζώνης, μετατρέπεται από το ελληνικό κράτος σε ζήτημα εθνικό καθώς το "κακόβουλο" αλβανικό προσπαθεί να αλλοιώσει τα "εθνικά" χαρακτηριστικά που θεωρεί η Αθήνα ότι έχει η εν λόγω περιοχή...".

Είχαμε λοιπόν μια σαφή προσπάθεια με τα παραπάνω γεγονότα καταρχάς να βρεθεί η ευρωπαϊκή ενταξιακή πορεία του αλβανικού κράτους, το Δεκέμβρη του 2017, στην "ομπρέλα" ενός ελληνικού βέτο λόγω της "καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητας" και ταυτόχρονα να πιεστούν τα Τίρανα να αναγνωρίσουν την ελληνική ΑΟΖ στη περιοχή. Είχαμε φυσικά και τον Οκτώβρη του 2018 την ένοπλη συμπλοκή του εθνικιστή-παρακρατικού Κατσίφα με τις αλβανικές ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας στο χωριό Βουλιαράτες, με το ελληνικό κράτος να κινείται στο ίδιο μοτίβο περί σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της μειονότητας (sic!) λίγο πριν ο Κοτζιάς παραδώσει το υπ. εξωτερικών στο Δένδια. Θα επανέλθουμε φυσικά

στην ελληνική εξωτερική πολιτική αλλά ας δούμε πρώτα την αναμέτρηση του "προδότη" και του "ήρωα" για τη δημαρχία στη Χιμάρα.

Ένας "ήρωας" στη φυλακή... που έρχεται από τα παλιά

Ο Φρέντι Μπελέρι δεν είναι άγνωστος ούτε στην Αθήνα ούτε στα Τίρανα. Με το που άνοιξαν τα

ελληνοαλβανικά σύνορα ξεχύθηκε να γνωρίσει τη μαμά πατρίδα από τη Ζάκυνθο μέχρι την Αθήνα. Πληροφορίες τον θέλουν ενώ εργάζεται ως υδραυλικός να παρακολουθεί μαθήματα στο γνωστό τμήμα των διεθνών σχέσεων στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Ένα από τα πρώτα γνωστά του παράσημα στον εθνο-πατριωτικό χώρο είναι η σύλληψη του στα ελληνοαλβανικά σύνορα με άλλα 6 άτομα τη νύχτα της 18ης-19η Μαρτίου 1995 από Έλληνες συνοροφύλακες κοντά στο Δελβινάκι Ιωαννίνων, σε απόσταση λίγων εκατοντάδων μέτρων από τα ελληνοαλβανικά σύνορα, επειδή στο πορτομπαγκάζ των δύο αυτοκινήτων τους μετέφεραν εννιά αυτόματα πολεμικά όπλα Καλάσνικοφ, 2 πιστόλια, ξιφολόγχες, ασύρματος, φόρμες παραλλαγής και κουκούλες. Ένα χρόνο πριν η εθνικιστική, παρακρατική οργάνωση ΜΑΒΗ είχε επιτεθεί σε ένα αλβανικό στρατιωτικό φυλάκιο στην Ανω Επισκοπή και δολοφόνησε δύο Αλβανούς στρατιωτικούς, με τους δράστες

* **Εικόνα 1.** Ο Μπελερης τα λείει με τον Ν. Μιχαλολιακο στο κανάλι του Καρατζαφέρη... αυτές οι παρέες μπορεί να σε στείλουν και φυλακή...

Εικόνα 2. Ο Μπελέρης στα χνάρια της ΜΑΒΗ και στα τρυφερά χέρια της ελληνικής δικαιοσύνης. Μάλλον η αλβανική δικαιοσύνη δεν θα είναι το ίδιο...

των δύο επιθέσεων μάλλον να αλληλεπικαλύπτονται. "Οι κατηγορίες κατά των επτά μετατράπηκαν από κακουργήματα σε πλημμελήματα, αποφασίστηκε η αποφυλάκισή τους και τελικά, «στην κατ' έφεση δίκη που έγινε στον Κορυδαλλό, στις 19.5.1999, το Εφετείο Αθηνών στην ειδικά διαμορφωμένη αίθουσα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού και κεκλεισμένων των θυρών για λόγους "εθνικής ασφάλειας" με την υπ. αριθμ. 752/99 απόφασή του μείωσε τις ποινές στους 18-20 μήνες και έτσι έκλεισε οριστικά η πολύκροτη υπόθεση» (Δημήτρης Ψαρράς 29-05-2023). «Ο άγνωστος Φρέντι Μπελέρης». Η Εφημερίδα των Συντακτών.29/5/23). Το 2003 φαίνεται να εμπλέκεται σε βίαιο περιστατικό στις τοπικές δημοτικές εκλογές στο χωριό Πίλουρι του δήμου Χιμάρας όπου φέρεται να του έχει ασκηθεί δίωξη "για υποκίνηση εθνικού μίσους" αλλά επιστρέφει στην Αθήνα όπου διαμένει μόνιμα για να αναλάβει από το 2006 έως το 2011 Γ.Γ. και πρόεδρος της Ένωσης Χειμαρριωτών στην Αθήνα. Κάπου εκεί, το 2014, αποφασίζει ότι το μέλλον του είναι η οικονομική δραστηριότητα στο τουρισμό στην πόλη της Χιμάρας όπου ανοίγει μια καφετερία. Παράλληλα το 2015 εξελέγη αντιπρόεδρος του Γενικού Συμβουλίου της Δ.Ε.Ε.Ε.Μ. ΟΜΟΝΟΙΑ, και την ίδια χρονιά διεκδίκησε για πρώτη φορά τον Δήμο Χιμάρας χωρίς όμως να καταφέρει να επικρατήσει του Γκιόργκι Γκόρο.

Και αυτές οι εκλογές δικές μας είναι!

Στις τελευταίες εκλογές όμως στηρίχθηκε πέρα από τα μικρά "μειονοτικά" κόμματα και από το Δημοκρατικό Κόμμα του Σάλι Μπερίσσα με αποτέλεσμα να αυξηθούν σημαντικά οι πιθανότητες να πάρει τη δημαρχία, και μετά από πολλά χρόνια το κόμμα του Ράμα να τη χάσει. Δεδομένης της σημασίας και των τουριστικών πρότζεκτ που τρέχουν στη περιοχή και έχουν περιγράψει αλλού (Barricada Antifa, τευχος 45), η απώλεια του δήμου λάμβανει σημαντικό πολιτικό βάρος πέρα από το προφανές. Ένας Αλβανός πολίτης ελληνικής καταγωγής και με ελληνική ταυτότητα που έχει αναλάβει στο παρελθόν τρομοκρατική δράση ενάντια στο αλβανικό κράτος για λογαριασμό

άλλης χώρας θα γίνει δήμαρχος σε αυτή τη περιοχή. Προσπαθήστε να το φανταστείτε στην Ελλάδα! Ταυτόχρονα προσθέστε στη φαντασία σας τα πούλμαν που ξεκινάνε από την Ελλάδα με Έλληνες πολίτες να πάνε να ψηφίσουν στις τοπικές δημοτικές εκλογές στην Αλβανία και αρκετούς από αυτούς να έχουν και επιχειρήσεις εκεί. Παρόλα αυτά το ντέρμπι διαφαινόταν και η αλβανική αστυνομία άρχισε να παρακολουθεί το τηλέφωνο του Μπελέρη και των συνεργατών του και αυτό να οδηγεί στη σύλληψη του για εξαγορά ψήφων και τον εγκλεισμό του στη φυλακή μέχρι νεωτέρας. Φαίνεται ότι δε θα παραστεί στην ορκωμοσία

περιοχή όπου εκτείνονται κάποια ελληνόφωνα χωριά επί της αλβανικής ακτογραμμής του Ιονίου πριν τον κόλπο της Αυλώνας. Εκεί λοιπόν, στις εντάσεις και στις αντιθέσεις της περιοχής, εστιάζει το ελληνικό υπ. Εξωτερικών για να καταδείξει την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επί της μειονότητας και να χτίσει το πιθανό του βέτο σε σχέση με την ενταξιακή πορεία της Αλβανίας προς την ΕΕ. Και φυσικά μετά τη σύλληψη και φυλάκιση Μπελέρη ενεργοποιήθηκε με ανακοινώσεις καταδίκης του αλβανικού κράτους από τον Δημο Αθηναίων μέχρι τη ΚΕΔΕ, από τον Συριζα μέχρι το κόμμα Νίκη. Και αν

Εικόνα 3. Αλβανοί υπήκοοι με καταγωγή από τη περιοχή της Χιμάρας, με ελληνική ταυτότητα που διαμένουν στην Αθήνα διαμαρτυρούνται στη αλβανική πρεσβεία στην Αθήνα.

του μέχρι τέλη Αυγούστου κάνοντας την εκλογή του άκυρη. Ούτες ή άλλως το δημοτικό συμβούλιο που προέκυψε από τις εκλογές ελέγχεται από το σοσιαλιστικό κόμμα με 13 προς 8 ψήφους. Για να υπάρχει και μια εικόνα στο δήμο της Χιμάρας ψήφισαν 8000 άνθρωποι και οι διαφορές ήταν 19 ψήφοι.

Φυσικά στα ελληνικά media δεν ασχολήθηκαν καθόλου με τα αποτελέσματα στις υπόλοιπες περιοχές που επίσημα το αλβανικό κράτος αναγνωρίζει σαν μειονοτικές, τα 99 χωριά κυρίως γύρω από το Αργυρόκαστρο και τους Άγιους Σαράντα και κοντά στα ελληνοαλβανικά σύνορα. Τα ιστορικά υψηλά ποσοστά του Σοσιαλιστικού κόμματος επιβεβαιώθηκαν και στις τοπικές εκλογές όπου πολλά μέλη της μειονότητας εξελέγησαν και συμμετέχουν στα δημοτικά συμβούλια μέσω των συνδυασμών του. Είναι εμφανής η επιλογή του ελληνικού κράτους να στρέψει την προσοχή στη βορειότερη

αυτά είναι για εσωτερική κατανάλωση, ο Κεφαλογιάννης σαν υπεύθυνος της επιτροπής εποπτείας των ενταξιακών διαπραγματεύσεων μεταξύ της Αλβανίας και της ΕΕ, επισκεπτόμενος μεταξύ άλλων τον Μπελέρη στη φυλακή των Τιράνων έδωσε την απαραίτητη ευρωπαϊκή διάσταση στις ελληνικές κραυγές. Και αν όσα γράφουμε με ένα τρόπο έχουν μια διαχρονική ισχύ στις ελληνοαλβανικές σχέσεις φαίνεται ότι υπάρχει μια αύξηση της έντασης και της σοβαρότητας των περιστατικών που τεκμαίρεται και από μια σημαντική συνιστώσα που επηρεάζει πλέον συνολικά και την περιοχή των δυτικών Βαλκανίων. Και αυτό φυσικά είναι ο πόλεμος στην Ουκρανία.

Τα δυτικά βαλκάνια σαν μετόπισθεν του πολέμου στις ουκρανικές πεδιάδες

Ας ξεκινήσουμε με κάτι λίγο παλιό. Στις 2 Νοέμβρη του 1912, στις αρχές του Ά Βαλκανικού πολέμου, ένα στρατιωτικό σώμα από 240

εθελοντές Κρήτες και ντόπιους από την περιοχή της Χιμάρας αποβιβάζονται στο κόλπο του χωριού της Χιμάρας από το ελληνικό πολεμικό Ναυτικό που τους μεταφέρει από την Κέρκυρα. Στόχος είναι φυσικά ο Αυλώνας που δεν καταλαμβάνεται ποτέ, αφού λίγες μέρες μετά ακριβώς εκεί ιδρύεται το αλβανικό κράτος, και ένα σώμα πολιτοφυλακών από τα γύρω χωριά σταματά τις κινήσεις του ελληνικού στρατού. Είναι η πρώτη φορά που εμφανίζεται ο ελληνικός στρατός στη συγκεκριμένη περιοχή αλλά όχι η τελευταία. Σε κάθε ένοπλη σύγκρουση στα Βαλκάνια που θα ακολουθήσει ο ελληνικός στρατός προωθείται έως εκείνα τα χωριά, δείχνοντας τα ιμπεριαλιστικά του όνειρα και σχέδια, που περιλαμβάνουν την περιοχή αυτή τουλάχιστον έναν αιώνα τώρα.

Στα δυτικά Βαλκάνια (Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Μαυροβούνιο, Αλβανία, Μακεδονία, Κόσοβο και Σερβία) η περίπτωση που περιγράφουμε παραπάνω δεν είναι η μοναδική. Διάφορα γειτονικά κράτη έχουν μειονοτικά χωριά σε διπλανά κράτη και οι τοπικές εκλογές είναι σημείο τριβών και εντάσεων. Το Κόσοβο είναι το πιο πρόσφατο περιστατικό. Οι εντάσεις γύρω από τους δημάρχους στα σέρβικα χωριά που εκλέχθηκαν χωρίς τη συμμετοχή των Σέρβων, οι οποίοι τις μπουκόταραν και ζητούν να δημιουργηθεί μια ένωση σερβικών χωριών που την εποπτεία να έχει "μαμά" Σερβία. Οι εντάσεις έλαβαν διεθνή χαρακτήρα καθώς μπλέχθηκαν και οι Δυνάμεις του NATO (KFOR) και η στρατιωτική αποστολή της ΕΕ. Υπήρχαν και υπάρχουν και άλλες τέτοιες περιπτώσεις, με τη Βοσνία να είναι το πιο τρανταχτό και φονικό παράδειγμα. Και ο πόλεμος στην Ουκρανία έχει οξύνει τους διακρατικούς ανταγωνισμούς (Ρωσία, ΗΠΑ, ΕΕ) στη περιοχή σε τέτοιο βαθμό που πλέον η περιοχή αυτή των Βαλκανίων βαπτίζεται σαν μετόπισθεν του πολέμου, με την ένταξη στην ΕΕ να φαίνεται το πιο ειρηνικό σχέδιο. Δυστυχώς θα πρέπει να επανέλθουμε για τα ζητήματα της ευρύτερης περιοχής, για την οποία το ελληνικό κράτος διατηρεί τα σχέδιά του ζεστά, παίζοντας ένα βέτο ενάντια στην ένταξη της Αλβανίας στη ΕΕ όποτε χρειαστεί να προωθήσει τα δικά του συμφέροντα.